

Virakti Ratnavali

——
विरक्तिरत्नावलिः

——
Document Information

Text title : Virakti Ratnavali

File name : viraktiratnAvaliH.itx

Category : shiva

Location : doc_shiva

Proofread by : Sivakumar Thyagarajan Iyer

Description/comments : 38 in Stotrasamuchchaya 1, Edited by Pandit K. Parameshwara Aithal

Latest update : September 23, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 23, 2023

sanskritdocuments.org

Virakti Ratnavali

विरक्तिरत्नावलिः

ॐ श्रीगणेशाय नमः ।

प्राणम्य गुरुचिह्नं नततमस्ततिध्वंसं

सुभाम्बुरसवृष्टिं सुकृतिनां वृष्ट्ये सधाम् ।

करोमि चितिवृद्धये जनिविमुक्तये ज्ञानिनां

त्रयीवृद्धयसागरोद्भवविरक्तिरत्नावलिम् ॥ १ ॥

अपारभवसागरं यतुरशीतिलक्षोद्भव-

स्थलोर्मियलितं सतीसुतसुतादिनकाचितम् ।

महेश्वरपदाम्बुजप्राणयकर्णधारैरितं

न तर्तुमलमन्यतो दृढविरक्तिपोतं विना ॥ २ ॥

न रज्यति तु धावकान् मलिनभीषण्यम्बरं

तथा सकलवासनामलिनमानसं संविदा ।

न तिष्ठति यथा रजः परमसूक्ष्मसूत्र्यग्रके

सरागवृद्धये नृणां शिवसुभाष्येभिन्दोः कणः ॥ ३ ॥

विनाशयति शम्बरं निजकणांशसंस्पर्शतो

विपक्वकलशं सकृच्छ्रवणतोऽपि बोधस्तथा ।

सकामपुरुषं परं विगतकामचित्ते सदा

तथा नटति येतना सुरसरोवरे ङसिका ॥ ४ ॥

विरक्तवृद्धयं तथा विशति संविद्यम्भो यथा

सुनिम्नतरभूतलं गलितवासना धीर्नृणाम् ।

विपक्षविडगो यथा वसति वृक्षनीडे निजे

तथा शिवसुरद्रुमे परमसौष्यसाम्राज्यदे ॥ ५ ॥

मडाविबुधसङ्गिनाममृतलालसानां सदा-

शिवाङ्घ्रिकमलार्थने नियतमानसानां सदा ।

यथा विमलयन्द्रिका छिमकरस्य राकातिथौ

तथा सुकृतशालिनां किल विरक्तिरुत्पद्यते ॥ ६ ॥

तृणीकृतपितामहत्रिदशनाथसम्पन्नया

सदा स्फुरति मानसे सकलसम्पदा पूरिते ।

पुनश्च विषये स्पृहा भवति नैव पाते यथा

विरक्तिरिति वाच्यते मुनिवरैश्च सा सौष्यदा ॥ ७ ॥

जडाजडमये जगत्यसङ्गीयद्गुणास्पदे

यथोपलभरुस्थले न लभते पयःशीकरम् ।

किरातङ्गदये दयां मधुरसं किराते जन-

स्तथा सुभक्षणं वृथाभ्रमात्रमेव ध्रुवम् ॥ ८ ॥

अनङ्गापरदम्पतीमथनजातशुक्लार्तवे

युते भवत श्रेयसा विशति तत्र गर्भाशये ।

तद्वैव नरदेहभाङ् सुकृतद्गुणभोगाय वै

स्वकर्मवशगो रजोद्रवविवृद्धपेशीगतः ॥ ९ ॥

तदाशयगतं कृमात् कललभूतरेतो रजो

जरायुपरिवेष्टितं मलजलालयान्त्रान्तरम् ।

न मातृजठरानलः पयति शालिणीजादिवत्

ततोऽङ्गमभिजायते विद्धितभोज्यशीलैः स्त्रियाः ॥ १० ॥

शिरोनयननासिकाश्रवणबाहुवक्षःस्थलं

त्र्यधोमुभलुदम्बुजं भवति गर्भापिण्डस्य य ।

स्वमातृरसधातुगप्रकृतिवर्तितेजोबला-

न्यधोमुभविलासवद्विमलदर्पणो पश्यतः ॥ ११ ॥

स्वपापकृलभोगभाग् अधिरभूकपङ्गवाटिकां

स तु प्रलभते मरुद्धिकृतवङ्गनेत्राटिकाम् ।

स्वपाकपरिपाडिकाविमलमृत्तिकास्फोटक-

प्रदीर्घसुषिरान्वितां घटतनुं तथा पूरुषः ॥ १२ ॥

स्वमातृजठरस्थितः कङ्गले परोधाच्छिशु-

र्न रोदिति सुषुं तथा न लभतेऽग्नितापान्मलम् ।

विमुच्यति न कुम्भकाद्गलति वेगजालं य नो

भजन्नरकयातनां कृमिरिवात्र मध्यस्थितः ॥ १३ ॥

यसाकङ्कपश्च्युतो जननमार्गतोऽधोभुभः

प्रसूतिसमये शिशुः पतति वायुना दैवतः ।

तदा कुशलकामिनी निजकरेण पादौ शिशोः

प्रगृह्य कुरुते ततः कङ्कविशोधनं धून्वती ॥ १४ ॥

कट्ष्वारससेवनाद् वसनकम्बलाच्छादनात्

पुरीषजललोलनानुचितगन्धसंसेवनात् ।

क्षुधादिपरिपीडनादवशमानसादीन्द्रिय-

स्ततः शिशुदशां कथं परमपूरुषः काङ्क्षति ॥ १५ ॥

ममेदमिति वासनागृहशरीरतातप्रसू-

जनद्रविषाभूषणाम्बरधरादिपश्चादिकम् ।

न यास्ति कुलगोत्रसूत्रनरजातिवर्णाश्रमाः

शिशोः क षड वेत्ति नाडमिति वृत्तिशून्यो यथा ॥ १६ ॥

पयोधरपथः शिशुः पिबति रौति वक्षोरुडे

निजाननगते ततः करपदं धुनात्यञ्जसा ।

अधः पतति मञ्चकाद् वमति तं कङ्कं भादति

प्रमूढदृष्टयः सुषुं विषयजं न विन्दत्यडो ॥ १७ ॥

परिभ्रमति वक्षसा पशुवदर्भको मन्दिरे

कवचित् भवति रोदिति क्व नु गतेति माता भृशम् ।

कृमिं धरति पाणिना यलति जनुना यासकृ-

ज्जलं पिबति ताज्यते गदभयेन मात्रा तदा ॥ १८ ॥

द्विजोद्भवगदात् तदा श्रवणवेधतोऽभ्यङ्गतो

भृशोष्णजलसेयनादुरगपूतनापीडनात् ।

अतित्वरितगर्भमृत्सुजननीस्तनास्पर्शनाद्

व्यथा भवति तां पुनः स्मरति कः पुमान् डा शिशोः ॥ १९ ॥

प्रियैः सततभेलेने प्रडरति स्वमाता गृडे

बळिः प्रियजनैः सदा बलपरीक्षया मर्द्यते ।

गुरुः पठनमन्दिरेऽक्षरविधौ परं शिक्षते

प्रपञ्चदृष्टयं वट्टं पितृजनाश्च डौमारके ॥ २० ॥

अडो जगति यौवनं नयति टेटिनं सर्वदा

सकर्णवयनेक्षां अधिरमूकजन्मान्धताम् ।

श्रुतिश्रवणशङ्करस्मरणमूर्तिसन्दर्शने
भवार्णवसुतारणप्लवपटाब्जभृद्देशिके ॥ २१ ॥

प्रभुः परमयौवनं विषययायकेभ्यो यतो
लृषीकधनसाङ्घमर्षयति कर्णभूपो यथा ।
विवेकरिपुमञ्जसा दडति कोपशास्त्राग्निना
सदाघकरमादराद्विटपतेश्च गृह्णात्यडो ॥ २२ ॥

अभूच्छतमभः स्वयं समद्वयौवनं योषितः
शरीरवरवेदिकाकलितयोनिकुण्डे भृशम् ।
जुडोति नरशुकलकं वदननन्दने कीडति
प्रियाधरसुधां सदा पिबति कामयानोऽनिशम् ॥ २३ ॥

न यौवनवने यर प्रबलमारभिल्लाश्रये
स कामडतकः स्त्रियाः सुनिशितैः कटाक्षेषुभिः ।
प्रलृत्य करलाघवात् त्वरितमग्राणं प्रक्षिपेत्
कुयाद्रियुगलान्तरे त्वमपि तृषणया मुष्यसि ॥ २४ ॥

न यौवनसुरां पिब द्रविणामीतिलज्जपडां
स्वजातिकुलशीलविस्मरणकारिणीं मोहिनीम् ।
परस्वयुवतीसतीगतिविवेकडानिप्रदां
कुमार्गगतिदायिनीं निगममार्गसरोधिनीम् ॥ २५ ॥

परस्परमतिप्रियं परमयौवने यद्व्यो-
र्विडुपमपि मोडतः डिल शरीरमासीत् पुरा ।
तदप्रियमडो भवत्यथ शरीरिणोः पश्यतोः
सुरुपमपि वार्धके विमलयेलभूषान्वितम् ॥ २६ ॥

जराशियिलदेडिनो भुवि सुभं कुतो विद्यते
प्रमुढलृष्टयेन्द्रियो भवति तन्त्र सर्वा स्मृडा ।
पदं स्मलति वै गतौ कटितटं न तत् पूर्वव-
श्चिरश्चलति वेपते करयुगं मनो भ्राम्यति ॥ २७ ॥

स्वपुत्रमणीसुता विषमवाक्यशूलेन तं
कुतस्तव धनं वद क्व नु य कर्म सम्पादितम् ।
धति प्रियजनाः सदा परितुदन्ति वृद्धं तदा -
प्यडो स परिभिन्नधीः शिवशिवेति नाडोशति ॥ २८ ॥

प्रयान्तमपि मन्दिशात् परुषवाक्यनिर्भास्वितं
 कुयेलमतिवार्धकं विधृतदण्डस्तं नरम् ।
 क्व तात परिगच्छसीत्यपडसन्ति नञ्चाद्यः
 पुनश्च परिवेष्टिता अपडरन्ति तस्यांशुके ॥ २९ ॥

क्व मे नगरकम्बलं क्व य गतं कलिङ्गांशुकं
 सुमृन्मयघटः प्रिये मृदुलतार्णशय्या परा ।
 मडानिशि गृध्रेभ्यश्चि स्वपिषि योरकाले कथं
 प्रजल्पति जरान्वितो न लभतेऽपि निद्रासुषुम् ॥ ३० ॥

यतुर्ष्वपि दशान्तरेष्वल्लभूपतिर्मानवः
 सुषुं न लभते सदा परवशो यतः सेन्द्रियः ।
 स्वमातृपितृवर्जितो भवति तत्र बाल्येऽर्लकः
 सद्योपजननीजनैः स परिपोष्यते सेवकैः ॥ ३१ ॥

सदा विपदलो सुषुं कथमसज्जनो मन्यते
 नृपेन्द्रतनयस्य सम्भवति यच्च कौमारके ।
 गजान्तरथवाहनभ्रमणायालनारोडणै
 मडास्त्रशरयापशिक्षाणविधौ गदायोधने ॥ ३२ ॥

सदा नगरपालने प्रकृतिरञ्जने ध्वंसने
 द्विषां कुमतिशिक्षाणै लुकृतिविकसंरक्षाणै ।
 सुकीर्तिधनपोषणै निजसुकृज्जनालापने
 कुतो निहितयेतसो नरमणैः सुषुं यौवने ॥ ३३ ॥

नृपोऽलमिति गर्वितो विधिनिषेधवज्ज्यौ भव-
 त्यमार्गगमनात् सदा दुरितकण्टकाविद्धपात् ।
 शशाङ्कुमुपसुन्दरीवरतरक्षुपङ्क्तयां पुन-
 र्न याति दृष्ट्यांशुकं नरपतेर्विलग्नं परम् ॥ ३४ ॥

भयं द्विजकुलोद्भवे भवति सर्वदा देहिनः
 श्रुतिस्मृतिविचारणै यजनयाजने पाठने ।
 स्वराक्षरविलोपतो दुरवगाढवेदार्थतो
 यथाविधिजपार्थनाप्रतविलोपतः कालतः ॥ ३५ ॥

वणिक्कुलजदेहिनः क्व सुषुमर्थकामस्य ल

परार्थययरक्षाणे कलितकाललीनको ।
 मलीपतिमलाभये परपाणीयलाभक्षये
 सदा निहितयेतसः कृषिपरिश्रमे गोक्षये ॥ ३६ ॥
 त्रिवर्णजनसेवकः सविनयः पदाद्गुदुभवो
 विधेर्भवति सर्वदा परवशः स भुङ्क्ते कदा ।
 अनेकपरिचर्याया शिथिलगात्रसर्वेन्द्रियः
 कदा स्वपिति मानवः कथमसौ विरक्तिं लभेत् ॥ ३७ ॥
 कुतः सुभ्रमथ स्त्रिया भवति तत्र कौमारके
 स्वजातिकुलशीलरूपमतितुल्यभर्ता मया ।
 कदा क्व किल लभ्यते सकलभूषणालङ्कृता
 भवामि कथमेवमादिशतयिन्तयावेष्टिते ॥ ३८ ॥
 सदा मृदुलभाषणे श्वशुरसेवने यौवने
 स्वभर्तृपरितोषणे गृहपदार्थसंरक्षणे ।
 सुपाककरणे परं सुपरिवेषणे प्रेरणे
 सदा र्पितदृशः सुभं पतिगृहे रमण्याः कुतः ॥ ३९ ॥
 मुहुर्भयमहो स्त्रियाः पतिविरोधगर्भाश्रयतेः
 प्रजासु बहुलत्वतो जननतः सपत्न्याः शिशोः ।
 मृतेः प्रसवतो धवात्ययवियोगदारिद्र्यतः
 स्नुषातनययोगतोऽप्यननुकूलजाभातृतः ॥ ४० ॥
 विरूपविगुणस्त्रिया रमणसम्प्रसादो न वै
 जनाः सततमङ्गनामभिलषन्ति रम्या यद्दि ।
 स्वभातृभवनस्थिता परजनेन सा निन्द्यते
 सुभं भलु कुतः स्त्रियाः क्व भुवि लौकिकं या मृतेः ॥ ४१ ॥
 मुरारिपदपङ्कजप्रवणालस्तिराजोऽपि किं
 सुभी परमभूत् पुरा कुञ्जनिनङ्कवङ्गनादृतः ।
 क्षितीशवरवाहनस्य करिणस्तु का वा कथा
 निषादिदृढशङ्खभलाङ्कुशनियन्त्राणाद् बन्धनात् ॥ ४२ ॥
 सुभं शतमभाश्रयेऽप्यल्ल दल्लभयन्ततो
 न यात्रमुपतेः स्वतश्चरणारोधनाद् बन्धनात् ।
 पुरन्दरमनोनुगां कलयतो गतिं योत्तमां

मुनिप्रवरशापतो वसुमतीगजत्वाव्यात् ॥ ४३ ॥

पयोधिमथनोद्भवः सुरपतिप्रियोऽर्थैःश्रवाः

सदा सुररक्षाकुलाभ्रमणधर्मलावामुभः ।

भवत्यपरसैन्धवो नरपतेः कथं प्राप्नुयात्

सुभं शकटकर्षणात् कुशलसादिपादाडतेः ॥ ४४ ॥

जितो हरिरीतीड पक्षिपतिराप दर्पं ततो

उरेः डिल वरार्थिनः प्रवरपत्रतामावडत् ।

सुभं न पतगेशितुश्च परपक्षिणः स्यात् कथं

डिरातजनभोजनस्य तरुकोटरावासिनः ॥ ४५ ॥

त्रिमूर्तितनुडुपकस्तरुशिरोमणिः पुण्यभाङ्

प्रजाविविधकामनासततपुरणायामस्तधीः ।

सुभी भवति डिं ततोऽपरतरुः कथं प्राप्नुयात्

सुभं भवनपुत्तलीपरिकरादिडेतुः परम् ॥ ४६ ॥

सदा त्रिपथगामिनी परमपावनी सायडो

सुभं न लभते नृणां दुरितवर्गसङ्कालनात् ।

तनूमलपरिक्षयाश्छिवकपर्दसंरोधना-

नदी विपिनगामिनी डिमयते सुभं जाड्यभाङ् ॥ ४७ ॥

सुभं डिमु सरित्यतेश्चलुकनाम्बुनेर्मथना-

दडीन्द्रतनुरज्जुना सततभाडभग्रासतः ।

रवुप्रवरभन्धनान्रियतमाडुलीभावतो

निजे डि भवने सदा स्वतनुजापतेर्वासिनात् ॥ ४८ ॥

समुद्रजलपानतो गगनमार्गसञ्चारतः

प्रयाडुपवनाडतेरशनिताडनाद् वज्रिणः ।

अकालनिजकालयोरपि च भूतले वर्षणात्

डुतो जडमयस्य डो भवति धूमयोनेः सुभम् ॥ ४९ ॥

वनस्पतिपतिः स्वयं स भवु राजयक्षमाडुलः

सुधाकरशरीरभृद् भवति राडुणा पीडितः ।

मविभ्लुयसरोरुडप्रवरकामुकद्वेषिणो

विथित्रममरत्वमेतदवलोडयेन्दोः परम् ॥ ५० ॥

मडेश्वरभयाद् रविर्भ्रमति काञ्चनाद्रिं सदा

प्रजाघशुभकर्मणां भवति किं च साक्षी भृशम् ।

विडीनदशनाननश्चरुडविः समभ्रात्यडो

कुतोऽस्य सुभमात्मनः परमनूरुमत्सारथेः ॥ ५१ ॥

शुभाशुभमभे डुतं वडति भूसुरैरानने

तदर्पयति डव्यवाऽ यजनदेवताभ्यो डविः ।

पयत्यपि च षऽ रसान् नृजठरे तथा मन्दिरे

कुतोऽस्य सुभमस्ति डा नियतदीपभावात्रिशि ॥ ५२ ॥

सडस्रभगवान् डरिः कथमसौ सुभं प्रमुत्रा-

त्र यैकसुभगान्वितोऽपि च नरस्त्रिलोके सुभी ।

शरीरयरुयाञ्जिनां रणधनञ्जये प्रीतये

स्वभोजयगणिकाऽगनाप्रजनियोजकश्चानिशम् ॥ ५३ ॥

सुभी भवति किं विधिर्विधिधसृष्टिसङ्कुलवान्

जितेन्द्रियतीश्वरादरण्यित्तवृत्तिः सदा ।

स्वपूर्वयतुराननप्रयुरमुण्डमाल्यं परं

मडेशगलमण्डनं मनसि चिन्तयन् बुद्धिमान् ॥ ५४ ॥

सुभी कथमधोक्षजो रभुकुलावतंसः परं

दशाननवधोत्सुको नरडरिर्मडावामनः ।

दृणीन्द्रशयनः पयोनिधिनिडेतनः श्रीपति-

र्धराधरधरः पुमान् बहुलवेषधारी यथा ॥ ५५ ॥

मडापितृवनालयो नरकरोटिमालाधरः

पिशाचगणसंवृतः करटियर्मवासोधरः ।

शिताभसितलेपनो विषधरेन्द्रभूषो डरो

विडपनयनः सुभी भवति किं च भिक्षाटनः ॥ ५६ ॥

विधिप्रभुभट्टैवतैर्मनसि काङ्क्षणीयं मुडु-

निन्दानममृतस्य यत् सकलदेवतांशात्मकम् ।

नृजन्म भुवि देडिनां परमदुर्लभं डाटकं

करोति कुमतिर्वृथा भुवि यथा ड्यपात्रे व्यधात् ॥ ५७ ॥

द्विजत्वमपि दुर्लभं वरकुलोद्भवत्वं नृणां

त्रयीविडितकर्मकृत्वमपि शाम्भवत्वं ततः ।

विशुद्धमतिसङ्गमो विमलबुद्धिमत्त्वं परं
त्विदं भवति यस्य वै सुकृतशालिनां सोऽग्राणीः ॥ ५८ ॥

गतं न लभते जनः क्षणलवांशमग्रायुषः
सदा विषयवासनाक्षपितकालवृत्तेर्भत ।
लभेत सिकतागतं जलमपि प्रयत्नात् तत्
ततः कुरु तदैश्वरं सकलमात्मसंयोजनात् ॥ ५९ ॥

नर स्मर न तां वृथा विषलतामिमां सुन्दरीं
स्तनद्भयसुमञ्जरीमधुरपल्लवां मोहिनीम् ।
भवज्वरविकारदामसङ्गीयतृष्णावलां
स्त्रियः भलु विशिन्तभादपि विमोहयन्त्यद्भुतम् ॥ ६० ॥

असत्यनिलयं परं दुरितकृष्ण वर्मेन्धनं
परार्तिकरक्षमं परुषमोहगर्वालयम् ।
अयञ्चलसुधीमनःकुलगिरीन्द्रवज्रायुधं
कथं छि रमणीजनं कमलसम्भवोऽञ्जुजनत् ॥ ६१ ॥

वशीकरणमन्त्रमद्भुतमपारवीर्यं स्मरः
प्रयोगकुशलः स्वयं भलु जपन् सदा त्र्यक्षरम् ।
प्रसिद्धमभवेति तं त्रिभुवनस्थजन्तुष्वसौ
करोति सकलं ततः स्मरत्तरेति मन्त्रं जप ॥ ६२ ॥

गतानुगतिका जना ध्रुवमिमे जगत्यां सुधी-
र्न कोऽपि सुविचारवान् यदभवेति मत्ताः स्त्रियः ।
विशित्रमिह ता भलप्रकृतिधर्मतेजस्तपो-
धनान्यपहरन्ति याः स्मरणात्प्रतो जागति ॥ ६३ ॥

सुतेन सुगतिः पितुः स्मृतिगिरेरितेति ध्रुवं
तथैव तपसा गतिर्न भलु पुत्रहीनस्य किम् ।
तदर्थमभलानले बहुधनेन्धनप्रोज्ज्वले
पतङ्ग एव दीपके पतति सत्तपोबाधके ॥ ६४ ॥

वृथा बहुधनव्ययैर्प्रजपैः प्रजोत्पादनं
करोति विबुधोऽपि किं जगति धर्मपत्न्या मुदा ।
स येत् कुचरितो भवेद् भवति पुण्यलोकास्थितेः
पितुः पतनकारणं प्रकटमैडिके यायशः ॥ ६५ ॥

पिता भवति रेतसा स्वयमिडैव पुत्रात्मना

त्रयी वदति तत्तथा विदितमेतद्यद्भुतम् ।

स्वकर्मपरिपाकतो भवति जन्म येति श्रुतं

श्रुतेर्हि वचनं तदर्थमवबुध्यते नो जडः ॥ ६६ ॥

अजस्य परमात्मनो न भलु शुक्लमाडारजं

पितृत्वमिव वन्ध्यपुंसं षड नैव सम्भावितम् ।

अलिङ्गसुभयित्तनोः परिणतिश्च नो कर्मजा

सदाद्रयसदात्मनः श्रुतिविधिश्च कोऽप्यस्ति नो ॥ ६७ ॥

धनं स्वसुभकारणं निमिषशस्तथा लेशशो

नरेण बलुविद्यया परममार्जनं भुवि ।

न नीतिवचनं हि तत् भलु जडं सुभस्यात्मनः

कथं भवति कारणं भुवि विचारवान् कोऽपि न ॥ ६८ ॥

धनं मदविवर्धनं पतिसतीमनोभेदनं

कुनीतिजनभूषणं नटनटीसमाकर्णनम् ।

प्रपञ्चतरुश्रुवनं प्रणयतैलसंशोषणं

कथं हि विदुषेभ्यते कुमतिभिः प्रकोपो यथा ॥ ६९ ॥

“निरन्तरसुभप्रदं निटिललोचनं निष्कलं

ममत्वपरिमोचनं मदनवैरिणं तं प्रभुम् ।

विडाय विबुधोऽपि किं विभवसिद्धये कुत्सितं

नरं नरकमागिनं सततमाश्रयत्यात्मडा ॥ ७० ॥

धनार्जनपरो भव त्वमिड सर्वदा दुःप्रधी-

स्तवात्र सुभमीषदस्ति किमु तद्धनेन ध्रुवम् ।

स्वपुत्रसुकलत्रमित्रजनभोगयोग्यं भवेत्

तदारजनसमुच्येषु सरधेव किं क्लिश्यसि ॥ ७१ ॥

त्रयीपठनमादरात् पितृतिथौ हि भोक्तुं द्विजः

करोति गदितुं क्वचित् स्मृतिविमर्शनं सूतकम् ।

मनूञ्जपतिं हिंसनाय परमार्थतो वेदवि-

न्न कश्चिदपि पुण्यधीर्भुवि विचारवानात्मनि ॥ ७२ ॥

षट् जगदसन्मलत्रं भलु कर्म देहः सती

धनं निधनमिन्द्रजालमिति सर्वमात्मीयकम् ।

પરાનુપદિશન્ત્યહો શ્રુતિશિરાંસિ લોકે સ્વયં
 ધનાર્જનપરાઃ સદા ધનિગૃહાશ્રિતાઃ પણ્ડિતાઃ ॥ ૭૩ ॥
 કુતર્કપઠનોત્સુકાઃ કુસુમબાણશાસ્ત્રીયકાઃ
 પ્રબન્ધકથનપ્રિયાઃ પ્રહસનપ્રશંસાકરાઃ ।
 કલાકુશલબુદ્ધયઃ કલુષહૂણભાષારતા
 ભવન્તિ ભુવિ ભૂસુરા નિગમસારચિત્ કોડપિ ન ॥ ૭૪ ॥
 ધનાર્જનપરો ભવાન્ ભવતિ યાવદેવ પ્રિયા-
 કુમારપિતૃસોદરીદૃહિત્માતૃબન્ધુસ્નુષાઃ ।
 ભવન્તિ વિનયાન્વિતાઃ પરિસરન્તિ ભક્ત્યા પરં
 યદા ભવતિ નિર્ધનો જગતિ તે હિ કુપ્યન્તિ ચ ॥ ૭૫ ॥
 ન કોડપિ ચ સહાયકો ભવતિ તત્ર વર્ત્મન્યહો
 જનો બહુદયાપરાસ્ત્વયિ હિ ચે શ્મશાનાવધિ ।
 ધનાર્થમનુયાન્તિ કેચન બુધા મુધા તજ્જને
 કરોષિ સતતં પ્રિયં ત્યજ મમત્વપાશં તતઃ ॥ ૭૬ ॥
 પલાલમિહ ધાન્યધીસ્ત્યજતિ લોકશાસ્ત્રશ્રુતી-
 સ્તથા ત્વમપિ મોક્ષધીસ્ત્વરિતમેવ તં સ્વીકુરુ ।
 ચરાચરમયં રસં ગુરુકટાક્ષસંસ્પર્શનાત્
 પયોડપિ જલમિશ્રિતં કલયતીહ હંસો યથા ॥ ૭૭ ॥
 ઇમામશુચિકુણ્ડિકાં જડમર્થી તનું શ્યામલાં
 રસાર્તવસુમૃન્મર્થી પિતૃકુલાલસત્કારણામ્ ।
 યતીન્દ્રનવરન્ત્રિકાં સુભગચક્રસમ્ભૂતિકાં
 ન તાં સ્મૃશ મનોરથશ્ચપચદૂષિતાં સર્વથા ॥ ૭૮ ॥
 અહો પરમદુઃખદો જગતિ કોડસ્તિ દેહાત્ પૃથક્
 પરોપકૃતિવૃત્તિવિસ્મૃતિપરશ્ચ દોષાકરઃ ।
 પરાર્તિનયનોત્સવઃ પરધનક્ષયૌત્સુક્યધી-
 સ્તપોજનપરાઙ્મુખસ્તરલતાકરઃ સન્મતેઃ ॥ ૭૯ ॥
 ગજાબ્જવરચિત્રકાયકિરિગોમૃગાણાં યથા
 ત્વગસ્થિનખરોમરોચનવરાણિ ગૌરીપતેઃ ।
 સમર્પણાવિભૂષણોપકરણાનિ જન્તોસ્તથા
 તવાઙ્ગમશિવાર્પણં ભવતિ કિં ન ભૂભારકૃત્ ॥ ૮૦ ॥

भनोनृपतिमञ्जसा जलि विवेकभङ्गेन तं
 मडेश्वरपराङ्मुषं विषयपञ्चमन्वन्वितम् ।
 शिवाङ्घ्रिकमलार्यनानियतकामयानस्थित-
 स्ततो ङ्यमृतसुन्दरी प्रवृणुयाद्भवन्तं सुधीः ॥ ८१ ॥

मनोदशमुभासुरं भवसमुद्रमध्योल्लस-
 खरीरपुरवासिनं विमलबुद्धिसीतामुषम् ।
 जलि त्वमभिरामधीः प्रणवयापयन्द्रेषुणा
 विदेलकुलदीपिकां प्रलभसे पुनः सत्वरम् ॥ ८२ ॥

मनोन्मनि जलि द्रुतं ष्टययण्डभण्डासुरं
 परात्प्रकृतिमण्डितं परमशाम्भवीभासिते ।
 मडैन्द्रधनुषा त्विषा मदनवैरिनेत्राग्निना
 सुष्मा मृततरङ्गिणी भवसि तेन संराज्ञिका ॥ ८३ ॥

गुरुक्तिसुधयैव ष्टत् समलमाप्नुयात्खुदतां
 तदा तव लि मोक्षधोष्टयपुण्डरीकाम्भरे ।
 अण्डममृतं शिवं शशिकलावतंसं सुषं
 ततस्त्वमिड पश्यसि प्रणतलोककल्पद्रुमम् ॥ ८४ ॥

कृपाब्धिवडवानलं सुकृतशैलवज्रायुधं
 विमर्शसुममञ्जरीवनलुताशनं नाश्रय ।
 सुमैत्रघनमारुतं सुमतिपमिनीलस्तिनीं
 कुधं वरतपोऽशनिं चितिशशाङ्गरालुं नर ॥ ८५ ॥

स्मृडा शुनकबालिकेति लि वदामि भोज्ये तु सा
 स्ववान्तमनघा य नातिपरिपालितान्नं भयात् ।
 न गच्छति धरान्तरं तत षतः क्षणं धावति
 ब्रवीमि किमडो सुधीर्जगति नास्ति तृषणोपमा ॥ ८६ ॥

मनोरथपिशाचिका सकलधातुसंशोषिका
 कुडेशगमनोत्सुका गलित्तमीतिदुर्वृत्तिका ।
 सदा थपलचित्तदा स्मरणमात्रतो नश्यति
 ध्रुवं शिवपदाञ्जलक्तिरसतृप्तिसेतोर्भुवि ॥ ८७ ॥

त्वमेव परमः शिवस्त्वयि लि जातमेतज्जगत्

त्वयि प्ररमते पुनस्त्वयि विलीयते सत्तया ।
त्वमेव सकलं जगज्जलनिधौ तरङ्गादिवत्
त्वमेव परमोज्जिवान्छमपीति न त्वां विना ॥ ८८ ॥

धमां परमपावनीं हृदि विरक्तिरत्नावलिं
सदा वलति यो नरः स तु विवेक्यूडामणिः ।
भजत्यमलबुद्धिषु प्रवरतामपि श्रीपुरे -
श्वरस्य कृपयामृतं प्रलभतामनन्तं शिवम् ॥ ८९ ॥

इति श्रीविरक्तिरत्नावलिः समाप्ता ।

(३८)

Proofread by Sivakumar Thyagarajan Iyer

Virakti Ratnavali

pdf was typeset on September 23, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

